

Mi lett volna, ha a Fidesz nem érti meg azonnal, hogy a bevándorlás lesz a következő évtizedek legnagyobb problémája?

2018 április 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A Je suis Charlie kitűzők és a Facebook-profilok naiv vagy szemfogató átszínezése elég kevés lett volna.

Egy közel 50 éves tabu készül megdőlni. A tabu a magyar nyelvben szinte zsurnálközhely, furcsa mód franciául nem. A „sujet tabou” tulajdonképpen irodalmi kifejezés, és azt jelenti, hogy olyan érzékeny téma, ami fontos, komoly, de jobb érzés ember erről nyíltan nem beszél. De akár úgy is írhatnám: olyan téma, ami kívül esik a politikai korrektség agresszív korlátain.

Az 50 éves tabu Franciaországban a radikális jobboldal (franciául szó szerint szélsőjobb) és a jobbközép (franciául szó szerint klasszikus jobboldal) kapcsolata. Az, hogy lehet közöttük egyáltalán kapcsolat. Mi több, akár szövetség is, de ezt már szinte veszélyes lenne leírni.

Van két politikus a két jobboldalon Franciaországban. Laurent Wauquiez és Marine Le Pen. A jobbközépet Laurent Wauquiez vezeti, egy nagyon okos és tehetséges ember, nehéz nem arra gondolni, hogy ? és környezete alaposan tanulmányozta Orbán Viktor politizálását. A politikai korrektség nevétségessége ellen, a kvóták ellen, a migránsok szétszórása ellen és a munka nélkül szerzett segélyek ellen szokott beszélni. Sőt azt is mondta, hogy segélyek helyett dolgozzanak inkább az emberek, és saját régiójában bevezette a közmunkát. Lényegét tekintve nyugodtan hívhatjuk így azt a rendszert, amit kitalált Auvergne-Rhône-Alpes-ban. Közmunkának.

Laurent Wauquiez – Sarkozy egykori minisztere – egyértelműen jó politikus. Marine Le Pen már ebben a tekintetben komplikáltabb. ? azért többet hibázik. A radikális jobboldal vezetője bölcsen szakított apjával, a holocausttagadó, homofób, 90 éves pártalapítóval, aki személyesen részt vett kínzásokban is Algériában. A huszonegyedik században ? már végképp nem elfogadható. Marine Le Pen az. Pártja fennállása legjobb eredményét érte el, 10 millióan szavaztak rá az elnökválasztás második fordulójában. De ha nem zavarodik bele gazdasági programkészítésbe, nem ijesztgeti a franciákat, hogy kilép az eurózónából (amit aztán később vissza is kellett vonnia), és ha észreveszi, hogy a hagyományos szisztémával szembeni lázadást imitáló Macron elnök elveszi el?le a levegőt, elveszi az igazi lázadótól (Marine Le Pen?) a lázadás fogalmát, akkor még ennél is jobb eredményt érhetett volna el. Nem az euróval kellett volna foglalkoznia, hanem a migránsokkal. Az Ifop tavalyi felmérése szerint a választók a jobbközép jelöltjéről, Fillonról tudták inkább elképzelni, hogy a migránskérdés számára kiemelten fontos, mint a radikális jobboldal jelöltjéről.

Marine Le Pen azóta tanult, most már tényleg a bevándorlás a fő témája. Ahogy természetesen Wauquieznek is. Mi más is lehetne, hiszen a bukott szocialista miniszterből lett elnök, Macron képtelen megoldani ezt a problémát.

És elérkeztünk oda, ami eddig elképzelhetetlen volt: mind a két párt arról beszél, hogy kell választási együttműködés közöttük. A baloldal terrorjának engedelmessé a jobbközép eddig nem mertte ezt megtenni. Sarkozy ügyesen megszerzett néhány témát a radikális jobboldaltól, de ezenkívül ilyesmire kísérlet sem volt. Egy-egy keményebb hang a jobboldalon, és máris sivalkogni kezdett a baloldali értelmiség, hogy náci, fasiszták, satöbbi, satöbbi, és a jobboldal megrettent. Ennek szakad most vége.

A baloldali jajveszékelés egyébként a nyolcvanas évek végén volt a legkomikusabb, amikor a jobbközép vezetőjét, Jacques Chiracot azzal támadták, hogy szövetségre készül az önkormányzatokban a szélsőjobbal, átlép egy borzalmas határt, mi lesz így Franciaországból és a többi, és a többi. Majd nemsokára kiderült, hogy az akkori baloldali elnök, a magát ellenállónak mondó Francois Mitterrand, aki első elnöki éveiben, a nyolcvanas évek elején még a kommunistákkal is koalíciót kötött, vitán felül kollaboráns volt a második világháborúban.

Mostanra viszont mind a két jobboldali párt kezd rájönni arra, hogy a legfontosabb kérdés a bevándorlás, ebben gyakorlatilag teljesen közös az álláspont, és egymással szemben nehezen boldogulnának.

Na de nézzük Magyarországot. Ha túllépünk azon a közhelyen, hogy nincs ha, nincs mi lett volna ha (pedig ki ne szeretne elgondolkodni lehetőségeken, akár múltbeli lehetőségeken, főleg akkor, ha ezt jókedvűen tehetjük, mert elmondhatjuk, milyen jól alakultak a dolgaink), tehát ha elfogadjuk, hogy lehet gondolkodni feltételezéseken, akkor érdemes visszamenni 2015 januárjáig. Charlie Hebdo-merénylet, migráns háttérterroristák kivégeznek egy szerkesztőseget. Szerdán délelőtt. Aztán négy nap múlva, vasárnap délután már azt mondja Orbán Viktor, hogy szorosán összefügg a migráció és a terrorizmus. Hónapok telnek el, a Jobbiktól a baloldalig ezzel mindenki vitatkozik, nem lesz bevándorlás, nem kell kerítés, nem lesz semmi gond. És amikor a Keleti pályaudvart megszállják a migránsok, új áriát kezdenek énekelni: ezek egyszerre áldozatok, hogy is lenne köztük terrorista. És itt elérkezünk a "ha"-ig. Mi lett volna, ha a Fidesz nem ismeri fel – Európában kétségkívül elsőként – Charlie

Hebdo lényegét? Hogy nem "Je Suis Charlie" sápítózásra van szükség, hanem megérteni, de azonnal, hogy mi történik?

A francia hagyományos jobboldal nagy árat fizetett, hogy nem értelmezte azonnal jól a három évvel ezelőtti terrortámadást. Ne legyünk természetesen igazságtalanok, furcsa mód néha nehezebb egészen közelről látni a problémákat, mint kicsit távolabbról. Igaz, most legalább belátták, felfogták. És elkezdtek az üres ideológiákhoz való ragaszkodás helyett szövetségeseiket keresni. A radikális jobboldalon.

Magyarországon ennél komplikáltabb helyzet állhatott volna elő, ha a kormány hónapokig – mondjuk – kizárólag gyertyagyújtogatásokat szervez a francia követség elé. Könnyen lehet, hogy minden kormányzati eredmény ellenére akkor most Vona Gábor éppen koalíciós tárgyalásokon szerencsétlenkedhetne baloldali pártocskákkal.

De nem. Harmadszor kétharmad.

Gábor László | Az Origo főszerkesztője - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számítás, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló